

پاسخ مطبوعاتی

حزب التحریر دعوت‌اش را به دستور الله سبحانه و تعالی حمل می‌کند؛ نه به اجازه دیگران

(ترجمه)

یک خبرنگار به نام لینا یعقوب مقاله‌ای را برای سرویس خبری "باج نیوز" نوشت، که طی آن اظهارات آتی را علیه تظاهراتی که توسط حزب التحریر در تقبیح کنفرانس به اصطلاح "دوستان سودان" سازماندهی کرده بود، بیان کرد:

«ده‌ها معترض با حمل پیام‌هایی علیه کنفرانس دوستان سودان در مقابل دروازه سالون دوستی تجمع کردند. این افراد وابسته به حزب التحریر-سودان اظهار داشتند که گدایی حکومت و تکیه بر کمک‌های خارجی جهت حمایت از بودجه سال آینده برای آنان قابل قبول نیست، چون مشکلات اقتصادی با بهره‌برداری از منابع و ظرفیت‌های کشور حل می‌شود! به نظرم این عجیب‌ترین تظاهرات در تاریخ این کشور است؛ اعتراض کشور فقیر در مقابل تمایل جامعه بین‌المللی به حمایت از آن. آن‌ها این کار را گدایی می‌گویند؛ درحالی که دولت سابق نیز بر قرضه‌ها، امتیازات، کمک‌ها و هدایای خارجی برای پیشبرد امورش تکیه کرده بود، اما حزب التحریر و احزاب نزدیک‌اش هیچ‌گونه عکس‌العملی بر ضد آن نشان ندادند! این تظاهرات موجودیت آزادی و دموکراسی را به خوبی ثابت می‌کند. امروزه ما به درجات رفیع آزادی رسیده‌ایم و این تظاهرات صحنه‌ی مهم برای دوستان سودان بود تا موجودیت آزادی را هنگام ورود به "سالون دوستی" از نزدیک ببینند...!»

تعجب‌آور است؛ گزارشگری که وقایع را دنبال می‌کند، از ارتباط حزب التحریر با حکومت‌های پیشین بگوید، آن‌هم با وجود شواهدی که اساساً چنین ارتباطی را رد می‌کند. خواهرم! چرا خبرنگاری که به دنبال حقیقت است، به هزاران دعوت‌نامه خصوصی و عمومی حزب التحریر - ولایه سودان به خبرنگاران و رسانه‌ها جهت اشتراک در فعالیت‌هایش پاسخ نمی‌دهد؟! بدون شک این پاسخ کافی است تا ارتباط مجهول بین حزب و رژیم سابق را برطرف کند. اما موضوع جامعه بین‌المللی و این حقیقت که چرا آن‌ها از دولت سودان حمایت می‌کنند، ضرورت به تحلیل عمیق و فکر مستنیر دارد، زیرا حقیقت این موضوع از بسیاری کسانی که قسم غلامی خورده‌اند و آن‌هایی که چشم کورشان را باز کرده‌اند، مخفی است.

حقیقت تسلط کامل اروپای کافر و غرب استعمارگر بر سرزمین‌های اسلامی فقط برای آنانی که چشم‌های‌شان را در برابر واقعیت‌ها بسته کرده‌اند، مجهول است. بعد از برنامه فروپاشی دولت اسلامی (خلافت عثمانی)، آنان تمام سلطه و نیروی‌شان را به کار بستند و مسلمانان را از صحنه سیاست بین‌المللی بیرون کشیدند تا آن‌که توانستند نفوذشان را در سرتاسر سرزمین‌هایی که بر مبنای معاهده سایکس-پیکو ایجاد شده بودند، حاکم کنند. سودان نیز یکی از همین دولت‌ها است. سپس، امریکا در اواسط قرن گذشته میلادی مسئولیت استعمار سرزمین‌ها را به عهده گرفت تا راه استعمار را ادامه دهد و مشعل وحشیانه سرمایه‌داری را، برای مطیع کردن تمام دنیا و جهانی کردن مفکوره غرب، به دوش کشد.

کسی که پیگیر وقایع است، درمی‌یابد که جامعه بین‌المللی همراه تمام رژیم‌های حاکم، در پیشبرد جنایات علیه مردم، شریک است. جامعه بین‌المللی با حمایت‌اش از سلطه این رژیم‌ها را پاسداری می‌کند و برنامه‌هایش را به قیمت خون مردم اجرا می‌کند. در غیر آن، این حکام خائن چگونه می‌توانستند برای دهه‌ها حکومت کنند؟ چرا کشورهای غربی برای برکندن آنان نیامدند؟

اشخاص آگاه، از وجود حکامی که وسیله استعمار اند تعجب نمی‌کنند! زیرا می‌دانند که دلیل این همه رفاه و آسایش در غرب، غارت ثروت کشورهای جهان سوم است؛ طوری که ژاک شیراک، رئیس جمهوری پیشین فرانسه، نیز گفت: «فرانسه بدون افریقا، کشوری از کشورهای جهان سوم می‌بود.» همین‌گونه، شعارهای پوچ حقوق بشر که غرب سر می‌دهد، چیزی جز دروغ و فریب نیست و اعمال‌شان بهترین گواه بر جنایات‌شان در حمایت از دیکتاتوران و مبارزه با تمام تلاش‌ها جهت آزادی از سلطه این نظام جهانی فاسد می‌باشد؛ چنان که از ریختن خون مردم مظلوم فلسطین حمایت می‌کند. حمایت از فشار ظالم توسط غرب در سرزمین مبارک شام نیز برای همه هویدا است و کسی نیست که در برابر سیسی، دیکتاتور ایده‌آل ترامپ، به دلیل کشتار جوانان مخالف مصری اعتراض کند. به همین ترتیب، مسلمانان روهینگیا، ترکستان شرقی و افریقای مرکزی را نیز نباید از یاد برد.

عجبا! وجود اشخاصی که هنوز بر این کشورها اعتماد می‌کنند و به شعارهای‌شان باور دارند؛ آنان هنوز برای دریافت کمک‌های غرب گدایی می‌کنند. این حکام، با وجود شکست پیشینیان‌شان، هنوز شکست خود را توجیه می‌کنند و بی‌شرمانه تأکید دارند که ناجی مردم‌شان هستند! حکام جدید سودان خواب حمایت سردم‌داران نظام سرمایه‌داری را در سر می‌پروراند، حال آن که می‌دانند این کمک‌ها وابسته و محدود به تطبیق برنامه استیلاست. بنابر این، هر کسی که این حکام را به خاطر گدایی و راه‌اندازی چنین کنفرانس‌ها می‌بخشد و از آنان حمایت می‌کند، در واقع نقش خود را در وابستگی و غلامی به غرب اجرا می‌کند.

هیچ‌کس نمی‌تواند توجیه کند که این یک سیاست خارجی است، زیرا سیاست خارجی هر دولت باید بر بنیادهای مشخص و معیارهای خاصی استوار باشد که از عقیده و جهان‌بینی‌اش سرچشمه می‌گیرد و امور شهروندان‌اش را در زمینه روابط با دیگر دولت‌ها و ملت‌ها مراقبت می‌کند. مسلمانان هیچ‌گاه نباید بخشی از نظام سیاسی جهانی یا منطقه‌ای فعلی باشند؛ بلکه باید تحت چتر دولتی زندگی کنند که سیاست مستقلی را مبنی بر شریعت دنبال می‌کند و منافع اسلام و مسلمانان را در اولویت کارش قرار می‌دهد.

این روابط خارجی ظاهراً مستقل، در واقع مستقل نیست و بر اساس دکترین اسلام و کسب منافع امت نمی‌باشد؛ بلکه بر پایه منافع قدرت‌های استعماری بزرگ استوار است و با منافع مردم این سرزمین در تضاد می‌باشد.

بنام ما شاهد دولتی سردرگم، خودنما و چاپلوس استیم که غلامی دشمنان را می‌کند؛ دشمنانی که باعث شدند دولت‌های پیشین سودان برنامه‌های خصوصی‌سازی و ایجاد سهولت برای سرمایه‌گذاری‌های خارجی را در دست گیرند و نتیجتاً تمام پروژه‌های داخلی را با افتخار به آن‌ها بسپارند، درحالی‌که چیزی جز مشقت و سختی نصیب مردم این سرزمین نشد و آنان از کسانی که ادعا می‌کردند این برنامه‌ها جهت تقویت دولت صورت می‌گیرد، حمایت نکردند. حکام کنونی نیز رهروان پیشینیان‌شان هستند. شواهد واقعی این

حقیقت را برملا می‌کند که در آن سوی کمک‌های دوستان بین‌المللی، برنامه‌های خبیثانه‌ای وجود دارد. هرگز نمی‌توان گفت که جامعه بین‌المللی تمایل دارد از سودان، بدون در نظر داشت اهداف شوم‌اش حمایت کند. این سطحی‌نگری محض است که فکر کنیم کشورهای غربی صرفاً می‌خواهند به ما کمک کنند!

هدف تمام پروژه‌های سیاسی اروپا و آمریکا، حصول اطمینان از سلطه‌شان بر این سرزمین است تا در نتیجه برنامه‌های‌شان را عملی کنند، امکانات و ظرفیت‌های سودان را با اجازه صندوق بین‌المللی پول از طریق اعطای قرضه زیر اداره‌شان بگیرند و با اعمال فشار، زمینه سرمایه‌گذاری‌های خارجی را در این سرزمین، به منظور غارت مواد خام‌اش، تسهیل کنند. کسانی که ادعا می‌کنند غرب به دلیل مردم فقیر و محتاج سودان به این کشور کمک می‌کند، سخت در اشتباه‌اند. بدون شک عامل حاکمیت این دولت‌ها طی دهه‌ها بر این سرزمین، همین نظام اقتصادی سرمایه‌داری است. سودان کشوری غنی از ثروت است، حال آن‌که مردم‌اش از سختی‌های زندگی، هزینه‌های بالا و فقر رنج می‌برند.

واضح است که رسانه‌ها، با وجود ادعای بی‌طرفی، صرفاً به ابزاری مؤثر در دستان کفار استعمارگر تبدیل شده‌است و حتی جهت افشاءسازی توطئه‌های طمع‌کارانه نظام سرمایه‌داری غربی ذره‌یی جرأت ندارند. رسانه‌ها کاری جز خدمت به استعمار و گسترش‌اش از طریق قلم‌های فروخته شده ندارند. در غیر آن، چگونه امکان دارد اعمال کینه‌جویانه‌شان در نزد رسانه‌ها آراسته شود و آن‌ها را دوستان و شرکای خود محسوب کنند، حال آن‌که آنان همان کپیتالیست‌ها و دشمنان حریص‌اند. اگر رسانه‌ها صادق باشند، پس چرا تمام حقایقی را که بر ریختن خون امت توسط دستان خون‌آلود غرب استعمارگر دلالت می‌کند، افشاء نمی‌کنند؟ ظفیر فورتادو، نماینده بانک جهانی برای سودان، گفت: «مجموع بدهی‌های خارجی سودان تقریباً ۴۶ میلیارد دالر است که از این میان، فقط ۱۵ درصد (حدود ۶٫۹ میلیارد دالر) بدهی اصلی این کشور می‌باشد، درحالی‌که بقیه ۸۵ درصد (حدود ۳۹٫۴ میلیارد دالر) جریمه بدهی‌های پرداخت نشده‌است و خدمات (سود) حاصل از این وام‌ها می‌باشد.» (منبع: روزنامه الطیار)

هم‌چنین، واضح است که اکثر کشورهای استعمارگر این پول‌ها را فقط جهت کمک به مردم سودان، یا بازسازی مناطق جنگ زده در دارفور و یا کمک به افراد فقیر نمی‌دهند، بلکه این پول‌ها برای سرمایه‌گذاری سیاسی جهت رشد احزاب دخیل در پروژه‌ها و اهداف غرب هزینه می‌شود و هنگامی که حکام مطیعانه به دام بدهی‌های سودی می‌افتند، تنها نقش اجراکنندگان این طرح‌ها را به عهده دارند. در نتیجه، آن‌ها کشور و مردم‌شان را به صندوق بین‌المللی پول، بانک جهانی و سیاست سرقت گروگان می‌دهند. در واقع، حقایق نشان می‌دهد که همه کمک‌هایی که تحت نام کشورهای کمک‌کننده به سودان اعطاء می‌شود، پول سیاسی است که جهت پیشبرد برنامه‌های شوم کفار در این کشور به مصرف می‌رسد.

حزب التحریر این تظاهرات را نه به دلیل وجود آزادی، بلکه به دلیل اطاعت از دساتیر الله سبحانه و تعالی راه‌اندازی کرد؛ او سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾ [هود: ۱۱۳]

ترجمه: و بر ظالمان تکیه نکنید، که موجب می شود آتش شما را فرا گیرد؛ و در آن حال، هیچ ولی و سرپرستی جز الله (سبحانه و تعالی) نخواهید داشت، و یاری نمی شوید.

حزب التحریر طی روزهایی که تمام اعضایش با تهدید دستگیری و شکنجه مواجه بودند دست به این تظاهرات زد. این وضع آنان را از فعالیت شان برحذر نداشت، زیرا ایشان دارای مسئولیتی مقدس اند. حزب التحریر به آزادی هایی که توسط بعضی ها مقدس دانسته می شود باور ندارد، چون آن یک مفکوره سیاسی غربی است و چون وجودش لازمه حکومتی با نظام دموکراتیک است که سیادت را از آن مردم می داند و انسان ها اساس قدرت را شکل می دهند. در نتیجه، انسان ها خودشان امور خودشان را تنظیم، خواسته های شان را پیاده، و نظم و قوانین زندگی شان را از طریق قانون گذاری تعیین می کنند و این گونه حکام شان را برمی گزینند.

داشتن آزادی های عمومی در فکرة غرب استعمارگر الزامی است؛ این آزادی های چهارگانه عبارت از: آزادی عقیده، آزادی بیان، آزادی ملکیت و آزادی شخصی می باشد. اساساً مفکوره آزادی ها بی اعتبار است و با عقیده اسلامی تناقض دارد، زیرا یک مسلمان در اعمال و گفتارش کاملاً آزاد نیست، چون او بنده و غلام الله سبحانه و تعالی است؛ مثلاً اگر شخصی دین اش (اسلام) را تغییر دهد و دوباره به اسلام باز نگردد، حکم ارتداد بر وی جاری می شود، که این موضوع متناقض با آزادی عقیده در نظام سرمایه داری است. هم چنین هرگاه مسلمانی یک مفکوره کفری و یا مفکوره ای در تضاد با شریعت را اظهار کند، توسط محکمه شرعی مجازات خواهد شد، در حالی که این امر با آزادی بیان در تضاد است.

حقوق و مسئولیت های یک مسلمان بر بنیاد اسلام است؛ یعنی بر بنیاد کتاب الله سبحانه و تعالی، سنت رسول اش صلی الله علیه و سلم و مراجعی که این دو ما را به آن رهنمائی کرده است، که عبارت از اجماع اصحاب و قیاس می باشد. پیروی از هر عقیده ای غیر از عقیده اسلامی برای مسلمانان حرام است. الله سبحانه و تعالی می فرماید:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ [الحشر: ۷]

ترجمه: آن چه را رسول الله (صلی الله علیه و سلم) برای شما آورده است، بگیرید (و اجرا کنید)، و از آن چه نهی کرده است، خودداری کنید؛ و از (مخالفت) الله (سبحانه و تعالی) بپرهیزید که کیفر الله (سبحانه و تعالی) شدید است.

سخنگوی رسمی بخش زنان حزب التحریر - ولایه سودان

شماره صدور: ۱۴۴۱ / ۰۶

۲۰ ربیع الثانی ۱۴۴۱ هـ.ق

سه شنبه، ۱۷ دسمبر / دسامبر ۲۰۱۹ م

مترجم: مرصاد مرصوص